

[Alfred Jensen.]

læse disse Blade, og alle er sikkert enige om, at de arbejdsløse lever under daarlige Forhold.

Vort Lovforslag indeholder 5 Paragraffer. Den første Paragraf siger, at til langvarigt arbejdsløse ydes der en Vinterhjælp, der for dem, der ikke er Familieforsørgere, andrager 75 Kr. og for dem, der er Familieforsørgere, 100 Kr. + 25 Kr. til hvert hjemmeværende Barn, og i § 2 gøres der Rede for, hvad der forstaaes ved langvarig Arbejdsløshed. For at opnaa Hjælp skal man for det første den Dag, Loven træder i Kraft, have været arbejdsløs uafbrudt i 3 Maaneder, eller man skal i de sidste 12 Maaneder have været arbejdsløs i tilsammen 6 Maaneder. § 3 bestemmer, hvilke Instanser der skal udbetale Understøttelsen; det bliver for de forsikredes Vedkommende Arbejdsløshedskasserne, eller hvis de finder det fornødent eller opportunt at lade den udbetale ad anden Vej, skal det ske ved deres Foranstaltning. Til de ikkeforsikrede skal Hjælpen udbetales gennem Socialudvalgene, og det maa bemærkes, at den Hjælp, der her udbetales, ikke af Socialudvalgene skal kunne betragtes som forud udbetalt, ligesom den heller ikke skal regnes som Indtægt ved eventuel senere Ansøgning om Kommunchjælp. Alle Udgifter i Henhold til Loven skal afholdes af Statskassen. Vi har ikke forment det rigtigt at lade Kommunekasserne afholde en Del af Udgifterne, da disse i Forvejen er haardt spændt for. I Bemærkningerne til det af Regeringen i Landstinget forelagte Lovforslag siges det ogsaa, at Kommunerne er ret haardt spændt for, og det understreger netop Berettigelsen af vort Forslag om, at Statskassen skal afholde Udgifterne.

I § 5 foreslaas det, at Loven træder i Kraft straks. Naar vi har foreslaaet dette, er det, fordi vi mener, det er paa høje Tid, man træffer de Foranstaltninger, som Lovforslaget indeholder, saaledes at de arbejdsløse kan faa denne Hjælp udbetalt saa hurtigt som muligt. Vi mener, at den 21. December er et passende Tidspunkt, og at det er sidste Frist, hvis de arbejdsløse skal have Penge til at ekvipere sig, inden Vinteren sætter ind.

Som før nævnt udsender Julekomiteerne Opraab gennem Bladene om den store

Nød, der hersker, og man læser hvert Aar i Bladene rørende Historier om, at „netop i Aar er Nøden saa stor som aldrig tidligere“. Naar Julekomiteerne har fuldendt deres Indsamlinger og foretaget deres Uddeling, vil man altid se Bemærkninger om, at der til Trods for de mange Bidrag dog ikke var tilstrækkeligt med Penge til de mange Tusind Ansøgere, og det giver jo et Billede af, hvorledes de sociale Forhold er. Naar hertil kommer, at Tusinder og atter Tusinder overhovedet ikke har ansøgt om at faa Del i Julekomiteernes Midler, vil man forstaa, at der tiltrænges Hjælp. Vi mener, at den Lov, vi her stiller Forslag om, vil hjælpe dem, der enten faar for lidt fra Julekomiteerne eller overhovedet ikke kommer i Betragtning ved disses Uddelinger.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Formanden: Ligeledes uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

J. S. Foget: Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 364 af 18. December 1933 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord og Moratorium.*

Lovforslaget tilsigter at indføre en Afdragstid paa en længere Aarrække for de Beløb, der som Følge af Moratorieloven af 1933 nu har været indefrosset i 3 Aar. Beløbene begynder allerede i denne Maaned at blive frigjort, og man kan kun forvente, at Kreditor med haard Haand vil fordre Pengene indbetalt straks. Derfor vil en Ordning som den her foreslaaede være til Gavn for begge Parter, idet den i de fleste Tilfælde vil afværge et Krak for Debitor og samtidig foraarsage, at Kreditor faar sine Penge betalt efterhaanden. I de Tilfælde, hvor en Kautionist har været tvunget til at betale Afdrag for Debitor, foreslaar vi, at Kautionisten gaar ind i Kreditors Sted, saa snart denne har faaet sine Penge udbetalt, saa at ogsaa Kautionisten derigennem faar Mulighed for at blive dækket, men til Genæld maa han heller ikke vælte hele Fore-